

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przy ocenie umownego roszczenia odszkodowawczego przedsiębiorcy przeciwko konsumentowi, opartego na nieuprawnionym odstąpieniu konsumenta od umowy, stosowanie przepisów prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym jest wykluczone już wówczas, gdy ogólne warunki umów przedsiębiorcy zawierają nieuczciwy warunek, który obok przepisów prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym przyznaje przedsiębiorcy wobec konsumenta naruszającego umowę alternatywnie roszczenie o odszkodowanie w zryczałowanej wysokości?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2. Czy takie stosowanie przepisów prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym jest wykluczone również wówczas, gdy przedsiębiorca nie opiera na takim warunku swojego roszczenia odszkodowawczego wobec konsumenta?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze i drugie:

3. Czy sprzeczne z wyżej wymienionymi przepisami prawa Unii jest to, że w przypadku warunku zawierającego kilka regulacji (na przykład alternatywne sankcje w przypadku nieuprawnionego odstąpienia od umowy) w stosunku umownym ważne pozostają te części warunku, które i tak odpowiadają przepisom prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym i których nie należy uznać za nieuczciwe?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 11 października 2021 r. – Funke Sp. z o.o.

(Sprawa C-626/21)

(2022/C 37/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Funke Sp. z o.o.

Druga strona postępowania: Landespolizeidirektion Wien

Pytania prejudycjalne

Czy

- dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁽¹⁾, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 765/2008⁽²⁾ i rozporządzenie (WE) nr 596/2009⁽³⁾, a w szczególności jej art. 12 i załącznik II,
 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 339/93, Dz.U. L 218 z dnia 13 sierpnia 2008 r., s. 30 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie nadzoru rynku”), a w szczególności jego art. 20 i 22, oraz
 - decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2019/417 z dnia 8 listopada 2018 r. ustanawiającą wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że
1. bezpośrednio z tych przepisów wynika prawo podmiotu gospodarczego do uzupełnienia zgłoszenia w systemie RAPEX?
 2. do wydania decyzji w przedmiocie takiego wniosku jest właściwa Komisja Europejska (Komisja)?

czy też

3. do wydania decyzji w przedmiocie takiego wniosku jest właściwy organ danego państwa członkowskiego?

(W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie)

4. (krajowa) ochrona sądowa przed taką decyzją jest wystarczająca, jeżeli zostaje przyznana nie każdemu, lecz jedynie podmiotowi gospodarczemu, którego dotyczy (obowiązkowy) środek, przed (obowiązkowym) środkiem podjętym przez organ?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 11, s. 4.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. 2008, L 218, s. 30).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. dostosowujące do decyzji Rady 1999/468/WE niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Część czwarta (Dz.U. 2009, L 188, s.14).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2019, L 73, s. 121.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 15 października 2021 r. – OQ/Land Hessen**

(Sprawa C-634/21)

(2022/C 37/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OQ

Druga strona postępowania: Land Hessen

Przy udziale: SCHUFA Holding AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że już samo zautomatyzowane wyliczenie wartości prawdopodobieństwa dotyczącego zdolności osoby, której dane dotyczą, do obsługi kredytu w przyszłości stanowi opartą wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu, w tym profilowaniu, decyzję wywołującą skutki prawne wobec tej osoby lub w podobny sposób istotnie na nią wpływającą, gdy wartość ta, ustalona na podstawie danych osobowych tej osoby jest przekazywana przez administratora danych innemu administratorowi, a wartość ta ma istotne znaczenie dla tego innego administratora przy podejmowaniu decyzji o zawarciu, wykonaniu lub rozwiązaniu umowy z osobą, której dane dotyczą?
2. Jeżeli na pierwsze pytanie prejudycjalne należy udzielić odpowiedzi przeczącej: czy art. 6 ust. 1 i art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/679 (RODO) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie regulacji w prawie krajowym, zgodnie z którą wykorzystanie wartości prawdopodobieństwa dotyczącego określonego przyszłego zachowania osoby fizycznej – w tym przypadku dotyczącego wypłacalności osoby fizycznej i jej gotowości do zapłaty z uwzględnieniem informacji o jej wiarygodnościach – w celu podjęcia decyzji o zawarciu, wykonaniu lub rozwiązaniu umowy z tą osobą (scoring) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy są spełnione pewne dalsze warunki, które zostały bardziej szczegółowo określone w uzasadnieniu odesłania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).